

АКТИВІЗАЦІЯ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Юлія Пономаренко,
здобувачка вищої освіти першого (бакалаврського) рівня,
Національний технічний університет України "КПІ імені Ігоря Сікорського", м. Київ, Україна
1yuliaponomarenko@gmail.com

Олена Корогодова
к.е.н., доцент, доцент кафедри міжнародної економіки
Національний технічний університет України "КПІ імені Ігоря Сікорського", м. Київ, Україна
o.korogodova@kpi.ua

Активізація міжнародного співробітництва закладів вищої освіти в умовах глобалізації є одним із важливих напрямів розвитку сучасної освітньо-наукової сфери. Глобалізаційні процеси створюють передумови для посилення взаємодії між університетами різних країн, що, у свою чергу, сприяє обміну знаннями, розширенню академічної мобільності та реалізації спільних наукових досліджень. У цьому контексті роль держави набуває особливої ваги, адже саме керівництво відповідних урядових органів формує стратегію та інституційну політику, що забезпечує інтеграцію національної освітньої системи у світовий простір.

Державна підтримка міжнародного співробітництва університетів є важливим чинником успішної інтеграції у світовий освітній простір. Формування ефективної нормативно-правової бази, фінансування програм академічної мобільності, створення механізмів стимулювання участі університетів у міжнародних проектах – усе це сприяє розвитку освіти та науки [1]. Держава має розробляти довгострокові стратегії розвитку вищої освіти, які включатимуть адаптацію до міжнародних стандартів, впровадження інноваційних підходів до навчання та підтримку обдарованих студентів і викладачів.

Міжнародна співпраця університетів проявляється у різних формах: обмін студентами, викладачами та науковцями, спільні дослідницькі проекти, програми подвійних дипломів, створення міжнародних наукових центрів і лабораторій. Успішний розвиток цих напрямів можливий завдяки державній підтримці, спрямованій на фінансування грантових програм, розширення можливостей для міжнародних стажувань і розробку механізмів спрощеного визнання дипломів та кваліфікацій [2].

Розвиток міжнародного освітнього співробітництва є важливим чинником підвищення ефективності наукових досліджень, оскільки надає можливість інтеграції передових досягнень у галузі науки та технологій, що особливо актуально для високотехнологічних та інноваційно орієнтованих секторів.

Міжнародне співробітництво в науковій сфері створює умови для обміну знаннями, технологіями та ресурсами, що сприяє оптимізації дослідницьких процесів. Водночас, економічні науки, завдяки своїм методам оцінки та аналізу глобальних економічних трендів, можуть значно підвищити результативність таких міжнародних ініціатив, сприяючи більш ефективному використанню наукових результатів і підвищенню конкурентоспроможності національних економік у глобалізованому світі. Спільні дослідження дозволяють університетам отримувати доступ до передових методик, використовувати сучасне обладнання та залучати провідних міжнародних експертів до наукових проектів.

Культурні чинники є важливим елементом міжнародного співробітництва в сфері освіти. Спільні академічні програми та обміни сприяють міжкультурному діалогу, що допомагає студентам розвивати глобальне мислення, толерантність та навички ефективної міжкультурної комунікації. Такий підхід не лише підвищує рівень освіти, а й сприяє загальному покращенню взаєморозуміння між народами, що має особливе значення в умовах сучасного глобалізованого суспільства [3].

Сучасний світ характеризується швидким технологічним розвитком, що створює нові можливості для міжнародного співробітництва у сфері освіти. Використання цифрових платформ, онлайн-курсів та можливостей дистанційного навчання дозволяє університетам встановлювати глобальні зв'язки без фізичної присутності учасників навчального процесу. Це відкриває нові перспективи для студентів та викладачів, які отримують доступ до якісної освіти незалежно від

географічного розташування. Держава має сприяти розвитку цифрової інфраструктури, яка забезпечуватиме ефективне функціонування освітніх закладів у міжнародному середовищі. Одним із перспективних напрямків міжнародного співробітництва є партнерство між університетами та бізнес-середовищем. Сучасна економіка вимагає підготовки висококваліфікованих фахівців, які володіють не лише теоретичними знаннями, а й практичними навичками, що відповідають потребам ринку праці.

Співпраця між університетами та компаніями дозволяє впроваджувати дуальну освіту, створювати науково-дослідницькі центри, фінансувати інноваційні проекти та забезпечувати студентам можливість проходження стажувань у провідних міжнародних компаніях. Держава відіграє важливу роль у підтримці таких ініціатив, створюючи сприятливі умови для їхнього розвитку.

Ще одним важливим чинником активізації міжнародного співробітництва у досліджуваній сфері є залучення іноземних студентів, що сприяє підвищенню рівня інтернаціоналізації освітнього процесу. Багато країн розробляють програми, спрямовані на залучення молоді з-за кордону, пропонуючи стипендії, спеціальні освітні програми та спрощені умови вступу. Інтернаціоналізація вищої освіти позитивно впливає на її якість, стимулює культурний обмін і сприяє розвитку дипломатичних зв'язків між країнами.

Одним з провідних закладів вищої освіти в Україні є КПІ ім. Ігоря Сікорського, в якому здійснюються дослідження та інноваційні розробки в рамках 76 наукових шкіл, понад 270 наукових колективів, 25 факультетів та інститутів, 16 науково-дослідних інститутів і лабораторій, 6 навчально-наукових центрів, 10 науково-дослідних центрів, 3 конструкторських бюро, Центру колективного користування науковим обладнанням, Наукового парку «Київська політехніка», а також інноваційної екосистеми «Sikorsky Challenge» [4; 5].

Окрім того, КПІ ім. Ігоря Сікорського розвиває потужну міжнародну співпрацю на всіх рівнях академічної взаємодії. Університет активно бере участь у глобальних освітніх ініціативах, реалізуючи міжнародну стратегію, що охоплює науково-дослідну, освітню та інноваційну діяльність. Зокрема, впродовж останніх років було укладено понад 200 угод про співпрацю з провідними університетами та науковими установами з 45 країн світу, що сприяє обміну досвідом та імплементації передових практик.

Міжнародна стратегія розвитку КПІ ґрунтується на кількох ключових напрямках: інтернаціоналізація освітніх програм, розвиток академічної мобільності, спільні дослідницькі проекти та комерціалізація розробок. Варто відзначити активну участь університету в програмах Європейського Союзу, таких як Горизонт 2020, Еразмус+ та НАТО "Наука заради миру та безпеки".

У контексті міжнародного співробітництва КПІ ім. Ігоря Сікорського кафедра міжнародної економіки факультету менеджменту та маркетингу активно виконує завдання з інтернаціоналізації освітньо-наукової діяльності університету. Науково-педагогічні працівники та здобувачі вищої освіти кафедри міжнародної економіки беруть участь у реалізації низки значущих міжнародних проектів, сприяючи інтеграції університету до світового освітнього простору та розвитку його наукового потенціалу.

Таким чином, міжнародне співробітництво закладів вищої освіти є потужним інструментом підвищення якості освіти та наукових досліджень в умовах глобалізації. Досвід КПІ ім. Ігоря Сікорського, зокрема кафедри міжнародної економіки, демонструє ефективність багатовекторної стратегії міжнародної співпраці, що охоплює академічну мобільність, спільні дослідницькі проекти та соціально-орієнтовані ініціативи. Особливої ваги набувають програми партнерства з європейськими університетами та міжнародними організаціями, що сприяють не лише обміну досвідом і знаннями, але й вирішенню актуальних суспільних проблем. Інтеграція закладів вищої освіти у світовий освітній простір потребує системної державної підтримки, впровадження інноваційних підходів до організації міжнародної взаємодії та підвищення рівня активності науково-педагогічних працівників та здобувачів вищої освіти першого, другого та третього рівнів, що в результаті сприятиме підвищенню рівня конкурентоспроможності національної системи вищої освіти та забезпечить її відповідність сучасним глобальним тенденціям.

Література:

1. Дернава І. А., Іванова І. В., Боровик Т. М., Залозна Т. Г., Палієнко А. В. Академічна мобільність студентів як один із напрямів євроінтеграції України // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5, Педагогічні науки: реалії та перспективи. – 2022. – Спецвип. 1. – С. 67–73. DOI: <https://doi.org/10.31392/npu-nc.series5.2022.spec.1.13>.

2. Круглашов А. М., Швидюк С. М. Міжнародна співпраця університетів: досвід і потенціал розвитку // Наукові перспективи. – 2024. – № 7(49). – С. 381–396. DOI: 10.52058/2708-7530-2024-7(49)-381-396.
3. Лавриш Ю., Лук'яненко В. Підвищення міжкультурної компетентності в українській вищій освіті: порівняльний аналіз віртуального обміну та колаборативного онлайн-міжнародного навчання в Європі, США та Канаді // Studies in Comparative Education. – 2024. – № 1. – С. 27–35. DOI: <https://doi.org/10.31499/2306-5532.1.2024.309761>.
4. Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kpi.ua/>.
5. Войтко С. В., Глущенко Я. І., Корогодова О. О., Моїсеєнко Т. Є., Черненко Н. О. Реалізація освітніх бізнес-проектів в Індустрії 4.0 шляхом впровадження нових форм навчання / С. В. Войтко, Я. І. Глущенко, О. О. Корогодова, Т. Є. Моїсеєнко, Н. О. Черненко // Нові компетенції для Індустрії 5.0 та управління даними для закладів вищої освіти : Збірник матеріалів круглого столу [текст] : під заг. ред. д.е.н., проф. Храпкіної В.В., доц. Пічик К.В. – Київ : НаУКМА, 2023. – С. 6-11. <https://ekmair.ukma.edu.ua/items/97593455-1fe6-4b56-b835-251c792db3f2>